

कारुण्यं परमो धर्मः

अस्ति तुङ्गाभद्रायाः तीरे
एकं ग्रामम् । तत्र विष्णुः नाम एक ब्राह्मणः
अस्ति । सः अतीव अहङ्कारिः निष्करुणः
च भवति ।

कश्चनदिने एक भिक्षान्देहिः
तस्य गृहं प्राप्तवान् । तदनन्तरं सः ब्राह्मणः
सः भिक्षान्देहियोः शेषेण अवक्त - "हं मूढः ।
अहं एक ब्राह्मणकुलजातः भवति । त्वं कथं
धर्म्यं भवति, मम गृहं प्राप्तवतः ७" । सः
ब्राह्मणः भिक्षान्देहियोः अपमानं कुर्वति । सः
भिक्षान्देहिः अश्रुयोः प्रत्यागतः । सः ब्राह्मणयोः
शापयति - "त्वं इवः एक भिक्षान्देहिः अभूत्" ।
ब्राह्मणः पुच्छभावेन तस्य गृहं प्राप्तवान् । सः
भिक्षान्देहिः ब्राह्मणयोः कारुण्यं भावस्य
महिमा परीक्षितवन्तं भुमेः स आगतवन्तः
एक देवः आसीत् । देवयोः ज्ञापं भविष्यति
वा ७

कश्चनदिने सः ब्राह्मणयोः
असह्यमानं उद्वेकेना अभूत् । तदनन्तरं सः
पत्नी लक्ष्मी अवदत् - "श्वामी । सः भिक्षाब्दे-
द्वियोः द्वापं सत्यं वीत्" । तदा ब्राह्मणः शेषेण
अवदत् - "मम हस्तं धनं अस्ति । केन
भिक्षाब्देद्वियोः द्वापं मम जीवितं न
अविध्यति" इति पुच्छभावेन सः एक
वैद्यस्य समीपं प्राप्तवान् । किन्तु फलं न
पश्यति ।

सः अनेककामं अनेक वैद्यानां
समीपं प्राप्तवान् । किन्तु फलं न अश्नत् ।
सः धनं , पत्नी , बन्धुमित्रादिभिः सर्वाः
ब्राह्मणयोः अपेक्षां कुर्वन्त । किन्तु तस्य
अहङ्कारे न श्राम्यन्त । अन्तिमे सः एक
भिक्षाब्देद्वि इव सर्वं गृहं प्राप्तवान् । किन्तु
सर्वे जनाः तस्यथो अपेक्षां कुर्वन्त ।

कश्चनदिने सः अतीव
क्षीणितोऽभूत् । सः एकं गृहं प्राप्तवान् । तस्य
वासयितुं सती ब्राह्मणयोः आवश्यकता च

(Note: Graded articles may be published in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

पानीयं , भक्षणं च क्वेति । सः अवकत
"भवत्यो क्व" । सा प्रत्यवकत - "अहं त्वं इव
सर्वं गृह्योः मक्क भिक्षाब्देहि इव आच्छात" ।
सः प्रत्यवकत - "त्वं मक्क भिक्षाब्देहि क्व" ।
सः ब्राह्मणः स्तब्धोऽभूत् । सः शकति । तस्य
नेत्राम्बुयोः सः अहङ्गारं सः प्रवहति ।
याथार्थे सा शरी मक्क
भिक्षाब्देहि न भवति । सा मक्क देवता
भवति । कारुण्यस्य प्राधान्यं ब्राह्मणयोः
मनस्कृत्य म्मेः आगतवन्तः देवी आसीत् ।
सा ब्राह्मणयोः अवकत - "वत्स ! कारुण्यं
म्व परमो धर्मः" । कारुण्य रहितं मनुष्यः
मक्क मनुष्यः न अस्ति , सः मक्क मृगयोः
तुल्यः जीवति" - इदं सत्यं भवत्योः मनस्कृत्यं
अयं कश्चनकिं तस्य गृहं प्राप्तवान् ।
किन्तु तत् किं भवत्यः अहङ्गारं
अतिक्रमः अभवत् । अहङ्गारयोः सः भवतः
मक्क अन्धा म्व जीवति स्म" । ब्राह्मणयोः
कारुण्यस्य प्राधान्यं मनसा वहति । सः

(Note: Graded articles may be published in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

दैवतयोः पादं नमस्कारिकं अभूत् । अम्बो
क्षम्यताम् , अहं मम अहंभावेन मम मुने
इव जीवति । किन्तु मम पत्नि , पुत्रः ,
धनं " । ब्राह्मणस्य वचनं श्रुत्वा
दैवता मन्दिमतेन अवकल - गच्छ ! तस्य
पत्नी पुत्रः सर्वाः अपि तस्य
समीपं अस्ति । सर्वाः अपि तस्य गृहे
अस्ति , पश्य । सः ब्राह्मणस्य अतीव
सन्तुष्टः अभूत् ।
सः अनेककालं साधुजनाणां
सेवनं कृत्य जीवति । तस्य कारुण्यमहिमा *
सर्वचराचराणां प्रचलितमस्ति ।

"स्नेहं , दया , करुणा , सहानुभूति ,
इत्यादि मानवीय गुण्यः मम व्यक्तयोः
जीवनविजयं प्राप्तवन्तं सहायं करोति" ।